

Publicerad 2006-03-07 23:36 av Ensamma mamman

Utan ord, eller om en bänk...

Du det var om en bänk jag skulle berätta
men så satt du där
under samma filt som jag
strök med pekfingret över mina ben
och när jag öppnade munnen
för att tala
förde du handen mot mitt hår
kom så nära
så nära
att jag kände dina tankars andetag
mot mitt öra

och jag hörde hur de talade
viskande om längtan
och de
berättade
också de om en bänk

där allt en gång hade börjat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ensamma mamman med Poeter.se id #5202 innehar upphovsrätten